

PEDRES VIVES

Quan visitàvem el poble del meu pare, m'agradava molt passejar amb el padrí pels camps de conreu. En una d'aquestes ocasions, en arribar al lloc on es trobaven els ametllers, em va dir:

“Arriba el febrer, i amb ell les bogeries de l'ametller! Fixa-t'hi: el seu fruit necessita molt de temps per madurar, per això quan considera que ha concentrat prou hores de fred i reconeix unes temperatures acceptables, inicia la floració. Això juga en contra seu, molts cops les gelades encara amenacen en fer acte de presència i les seves flors es poden fer malbé. Sempre arriscat, sempre impetuós l'ametller.”

Reconec el padrí en els ametllers. Ell sempre té el cor obert, florit, disposat a donar-se, malgrat que puguin ferir-lo, fins i tot menystenir-lo.

I tu... tens el cor obert, malgrat el risc de gelades?

Blanca Serres Marco

RESPIRA